причина не всичко, що става, — все крайно възмущаваше. Тебе най малко трябва да обвиняваш човѣкъ за миналогодишната история. Истинѣ, когато не знаехъ още всичко и когато имахъ съвѣсть друго понятие за всичко, когато гледахъ въ тая книга, обвинявахъ тебе; но сега непростително би било да считамъ тебе за най виновенъ.

За сегашното ни увлечение (какъвто го, какъто щете, любовь, глупость, увлечение) не намирамъ, какво да ти кажа, или повѣрно не зная ти каза нищо, което би донесло нѣкаква полза или облекчение. Чудно ли е само, когато самъ считамъ глупость всѣка любовь, че не се полича да я унищожа. Кой знае, може любовьта и да не е глупость; въ какъвто и да е, ще се полича да се освободя отъ всичко, което прави и любовьта ни глупава, а